

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום  
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון ב' – ב תשרי – ב טבת – ב ניסן – ב תמוז

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פדי שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד  
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

שמשיעים קול בשבת בהכאת המטבע (הגוסס מיימוני פרק ו')  
ועיין לקמן סימן רנ"ב. ויזהר שלא ישב הישראל אצל האיני  
יהודי בשבת כשעוסק במלאכתו במטבע או בקבלת המכס  
(מרכי פרק קמא דשבת):

## סימן רמה – ישראל ואינו יהודי שותפין, איך יתנהגו בשבת, ובו ו' סעיפים

א. ישראל ואינו יהודי שיש להם שדה או תנור או מרחץ או  
רחיים של מים בשותפות או שהם שותפין בחנות בסחורה  
אם התנו מתחלה בשעה שבאו להשתתף שיהיה שכר  
השבת לאינו יהודי לבדו אם מעט ואם הרבה ושכר יום  
אחד כנגד יום השבת לישראל לבדו מותר ואם לא התנו  
בתחלה כשיבואו לחלוק נוטל האיני יהודי שכר השבתות  
כולם והשאר חולקים אותו ואם לא היה שכר השבת ידוע  
יטול האיני יהודי לבדו שביעית השכר וחולקים השאר.  
הגה: ויש מתירין השכר בדיעבד אפילו לא התנו וחלקו סתם  
(הר"ש פרק קמא דע"ז ורז"ו ירוסס חלק י"ג). ונראה לי דבהפסד  
גדול יש לסמוך עליהו ויש אומרים שכל זה לא מיירי אלא  
בשותפות שכל אחד עוסק ביומו (צ"ט יוסף), אבל כששניהם  
עוסקים ביחד כל ימי החול ובשבת עסק האיני יהודי לבדו  
מותר לחלוק עמו כל השכר דאינו יהודי אדעתיה דנפשיה קא  
עביד ואין הישראל נהנה במלאכתו בשבת כיון שאין המלאכה  
מוטלת עליו לעשות ומכל מקום לא יטול שכר שבת אלא  
בהבלעה עם שאר הימים (ר"ן סוף פרק כל כמזי וסוף פרק קמא  
דע"ז):

ב. היכא שהתנו בתחלה אם אחר כך בשעת חלוקה נתרצה  
האיני יהודי לחלוק בשוה מותר:

המשך סימן רמד – איזו מלאכות יכול האיני יהודי לעשות בעד  
הישראל

ב. לפסול האבנים ולתקן הקורות אפילו בביתו של עובד  
כוכבים אסור כיון דלצורך מחובר הוא ואם עשו כן לא  
ישקעם בבנין. הגה: ויש אומרים דאם אינו מפורסם שהוא של  
ישראל שרי (כל 13):

ג. אם בנו עובד כוכבים לישראל בית בשבת באיסור נכון  
להחמיר שלא יכנסו בו. הגה: מיהו אם התנה ישראל עם  
אינו יהודי שלא לעשות לו מלאכה בשבת והעובד כוכבים  
עשאה בעל כרחו למהר להשלים מלאכתו אין לחוש (מרכי ר"ט  
פרק מי שספק ורז"ו ירוסס צ"ט יוסף, ועיין לקמן סימן קמ"ג):

ד. מלאכת פרהסיא אפילו במטלטלין כגון ספינה הידועה  
לישראל דינה כמו מלאכת מחובר:

ה. אם שכר אינו יהודי לשנה או לשתים שיכתוב לו או  
שיארוג לו בגד הרי זה כותב ואורג בשבת כאילו קצץ עמו  
שיכתוב לו ספר או שיארוג לו בגד שהוא עושה בכל עת  
שירצה והוא שלא יחשוב עמו יום ויום ולא יעשה המלאכה  
בבית ישראל ויש מי שאוסר בשוכר אינו יהודי לזמן.  
הגה: ודוקא ששכרו למלאכה מיוחדת כגון בגד לארוג או ספר  
לכתוב אבל כששכרו לכל המלאכות שיצטרך תוך זמן  
השכירות לכולי עלמא אסור (צ"ט יוסף, וכמו שימצא סוף סימן  
רמ"ז):

ו. יהודי הקונה מכס ומשכיר לו אינו יהודי לקבל מכס  
בשבת מותר אם הוא בקבולת דהיינו שאומר לו לכשתגבה  
מאה דינרים אתן לך כך וכך. הגה: וכן יוכל להשכיר המכס  
לכל השבתות לאינו יהודי והאינו יהודי יקח הריוח של שבתות  
לעצמו ולא חיישינן שיאמרו לצורך ישראל הוא עושה דבמקום  
פסידא כי האי גוונא לא חששו (צ"ט יוסף). וישראל הממונה על  
מטבע של מלך דינו כדין הממונה על המכס ואף על פי

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה  
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים  
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון ב']